

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 402/2019
17.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Весне Субић, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући о захтеву АА, адвоката из ..., улица ... број ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 12 У 10931/19 од 18.10.2019. године, у предмету доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, у нејавној седници већа одржаној дана 17.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева је предложио преиспитивање пресуде Управног суда 12 У 10931/19 од 18.10.2019. године, којом је одбијена његова тужба поднета против решења Министарства финансија Републике Србије, Сектора за другостепени порески и царински поступак, Одељења за другостепени порески поступак Ниш број 431-01-00191/2019-39 од 22.05.2018. године, којим је по жалби тужиоца поништено решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Неготин број 072-431-02-00009/2018-02 од 10.12.2018. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Решењем Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Неготин број 072-431-02-00009/2018-02 од 10.12.2018. године пореском обвезнику адвокату АА из ... утврђено је аконтационо задужење доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање за период од 01.01.2018. до 31.12.2018. године у укупном износу од 109.631,52 динара, са месечном аконтационом обавезом у износу од 9.135,52 динара обрачунатом на основицу од 35.138,29 динара.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена

жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произлази да је пре доношења побијане пресуде вођен управни поступак у коме је подносилац овог захтева изјавио жалбу против решења првостепеног органа, о којој је одлучено оспореним решењем, чија законитост је оцењена побијаном пресудом Управног суда, због чега нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 17.01.2020. године, Узп 402/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић